

Konya Mevlâna Dergâhı

Son Aşçıbaşısı

Nizameddin Çelebi

Yakup Şafak*

Kırıkkale Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Doğu Dilleri ve Edebiyatları Bölümü,
Kırıkkale, Türkiye

Öz

Mevlevîlik tarikatında aşçıbaşılık, önemli bir makamdır. Büyük Mevlevîhanelerde şeyhten sonra ikinci, diğer Mevlevîhanelerde şeyhten sonra birinci yetkili kişi, “ser-tabbâh” da denilen aşçıbaşısıdır. Bu zatın görevi yemek pişirmek değil, dervişleri yetiştirmektir. Konya Mevlâna Dergâhı’nda bu önemli görevin son temsilcisi, Mevlâna soyundan gelen Mustafa Nizâmeddin Çelebi’dir. 1886 yılında Konya’da doğmuş ve dergâh terbiyesiyle yetişmiş olan Nizâmeddin Çelebi, babası Ser-tabbâh Salâhaddin Çelebi’nin 1909 yılında vefatı üzerine, genç yaşta bu göreve getirilmiş ve tarikatların kapatıldığı 1925 yılına kadar vazifesinde kalmıştır. Birinci Dünya Savaşı yıllarında oluşturulan Mevlevî Alayı’na katılarak 1915 senesinde Suriye-Filistin Cephesi’ne gitmiş ve 3,5 yıl kadar orada bulunmuş; 1957 yılında Adapazarı’nda vefat etmiştir. Makalemizde, hayatı hakkında fazla malûmat bulunmayan bu zat hakkında, çeşitli kaynaklardan derlenen bilgiler araştırmacıların ilgisine sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mevlevîlik, Mevlevîhane, Aşçıbaşısı, Ser-tabbâh, Mustafa Nizâmeddin Çelebi.

The Last Sergeant of Mawlânâ Dervish Lodge in Konya Nizam al-din Chalabi

Abstract

In the Mewlewi order, chef is an important authority. At the big Mewlewi places after the sheikh, the first authorized person is sergeant that also named “ser-tabbah”. Mission of this person was not cooking; his mission was raising dervishes. At Mawlânâ dervish lodge (dergah) in Konya, the last representative of this important mission is Mustafa Nizam al-din Chalabi whose generation connected with Mawlânâ, was born in Konya in 1886 and trained with dervish rhetoric, brought this relative in his young age to his father Ser-tabbah Salah al-din Chalabi’s death in 1909 and remained on this task until 1925 when sects were closed in. In the Mewlewi Regiment founded in the First World War he went to Syrian-Paletinian Front in 1915 and was there 3,5 years and died in Adapazarı in 1957. The information gathered from various sources about this person who does not have a lot of knowledge about his life is presented to the researchers in this article.

Makale Bilgileri:

Gönderim / Received:
21.04.2017

Kabul / Accepted:
24.05.2017

* Sorumlu Yazar:

Kırıkkale Üniversitesi,
Fen-Edebiyat Fakültesi,
Kırıkkale, Türkiye
yakupsafak@hotmail.com

To cite this article:

Şafak, Y. (2017). Konya Mevlâna dergâhı son aşçıbaşısı Nizameddin Çelebi. *Curr Res Soc Sci*, 3(2), 71-75.

Keywords: Mewlewi, Mewlewi Lodge, Sergeant, Ser-tabbah, Mustafa Nizam al-din Chalabi.

Bilindiği üzere mevlevîhaneler, mevlevî tarikatının yönetim yeri olan Konya Mevlâna Âsitânesi'ne bağlıdırlar. Büyük mevlevîhanelere, yani içinde çile çıkarılan, dede yetiştirilenlere “âsitane”, diğerlerine “zâviye” adı verilir.

Osmanlı dönemindeki yüzü aşkın mevlevî tekkesi Konya Dergâhı'nın başındaki Mevlâna soyundan gelen Çelebi Efendi'ye bağlıdır. Konya Âsitânesi'nde Çelebi Efendi'den sonra, en yetkili âmir (zâbit), “ser-tarîk” adı verilen tarîkatçı dededir; Çelebi Efendi'nin vekili ve en büyük yardımcısıdır. Ondan sonra gelen ve dervişlerin yetişmesinden sorumlu olan kişi, “ser-tabbâh” denilen aşçıbaşı (aşçı dede)'dir. Bir bakıma, “ser-tarîk, Dergâh'taki dedelerin, ser-tabbâh ise çilekeş canların idaresinden sorumludur” (Gölpınarlı, 1983, s.340; Koşay, 1927, ss. 280-286) denilebilir.

Tarikatçılık görevi sadece Konya Âsitânesi'nde bulunduğundan aşçı dede, diğer âsitane ve zâviyelerde şeyh efendinin yardımcısı ve ondan sonra en yetkili kişidir. Bu nedenle aşçı dedeler, ekseriyetle kıdemli, tecrübeli, anlayışlı kişilerden seçilirdi. Bu zatın görevi, yemek pişirmek değil, dervişleri pişirip olgunlaştırmaktı. Mutfak işlerine, aşçı dedenin yardımcısı olan “kazancı dede” nezâret ederdi.

Ser-tarîkin olmadığı mevlevîhanelerde, hem tarikat adabını öğretip manevî düzeni sağlamak, hem de dergâh işlerini yürütmek bu zâtın uhdesindeydi. O bakımdan şeyh bir mümessil, aşçı dede ise mürebbî konumunda idi. Mevlevîlik ikrârı da bu zata verilirdi. Konya Âsitânesi'nde tarikatçı, diğer yerlerde aşçı dedeler, Mevlâna'nın halifesi Hüsâmeddin Çelebi'yi temsil etmekteydiler (Gölpınarlı, 1983, s. 396; Çelebi, 2006, s. 97; Duru, 2011, ss. 157-169).

İşte bu önemli görevin Konya Mevlâna Dergâhı'ndaki en son temsilcisi, Mustafa Nizâmeddin Dede'dir. Mevlâna soyundan geldiği için Nizâmeddin Çelebi olarak da anılır.

2 Eylül 1925 tarihli kararname ve 30 Kasım 1925 tarihli kanun gereğince tarikatların kapandığı

sıralarda Salâhaddin Çelebi oğlu Nizâmeddin Dede Efendi, Dergâh 'ta ser-tabbâh olarak bulunuyordu; mukâbelelere de âyinhân-ı sâni ve kudûmî olarak çıkıyordu (Şafak, 2006, ss. 51-53). Nitekim Veled Çelebi, *Hatıralarım* adlı eserinde Dergâh'ın son aşçıbaşısı hakkında şu bilgiyi veriyor:

Konya Mevlâna Dergâhı lâğvedilip, şarkın en büyük âlim ve şâiri olan Mevlâna Celâleddîn-i Rûmî türbesi kapatılmayarak Dergâh, Konya Müzesi haline konuldu. Bu sırada Dergâh'ta 35 dede vardı. Ser-tarîk, Âdil Çelebi; ser-tabbâh, Nizâmeddin Çelebi olup son Çelebi (Efendi), Abdülhalim Çelebi idi. Dedelerin bir kısmı köylerine, bir kısmı da Halep'e gittiler. Yalnız Ankaralı Mehmed Dede Müze'de memur kaldı. Bundan böyle mevlevîlik, tarihin malı olmuşturⁱ (İzbudak, 2009, s. 147).

Hamid Zübeyir (Koşay), bir makalesinde, bu makam ve son temsilcisi hakkında şöyle diyor: “Ser-tabbâh Dede'nin, Çelebi Efendi'nin emriyle tayin olması usûlden ise de elyevm ber-hayât bulunan Nizameddin Çelebi'nin büyük pederi Ziyâ Efendi'den sonra, evlâdı olarak kabul edilmiştir.” (Koşay, 1927, ss. 280-281.)

Bu noktada, ser-tabbâhlık makamının babadan oğula geçmesinin bir zarûret olmadığını ifade edip şu tarihî malûmatı vermek istiyoruz:

Önce, Üsküdar Mevlevîhanesi son şeyhi olup Abdülhalim Çelebi'nin ilk zamanlarında Konya Dergâhı'nda bir yıl kadar bulunmuş olan değerli âlim ve şair Ahmed Remzi Efendi'nin (öl. 1944) büyük dedesi Süleyman Türâbî'nin (öl. 1251/1835-36) şeyhi olan Ser-tarîk Hasan Emir Dede'den bahsetmek gerekir.

Bu zat, aslen Konyalı olan Hüseyin Vâcid Dede'nin büyük oğludur. Hüseyin Vâcid Dede, Mevlâna Dergâhı'nda 8 yıl kadar aşçıbaşılık ve daha sonra 7-8 sene Şems Zaviyesi'nde türbedarlık görevi yapmıştır. Âlicenap ve bilgili bir kimse olduğundan kendisi, “Melek Hüseyin” lâkabıyla anılmış. Hayatının son yıllarına doğru, 1194/1780 senesinde Galata Mevlevîhanesi şeyhliğine atanmış, üç buçuk sene görev yaptıktan sonra orada 1197/1782-83 tarihinde vefat etmiştir.ⁱⁱ

Hasan Efendi, çocukluğunda Konya’da tahsil gördükten sonra, o zaman çeşibilik makamında bulunan Ebubekir Çelebi-i Sâni’ye (post. 1159-1199/1746-1785) intisap ederek çilesini tamamlamış ve ondan hilâfet almıştır.

Babasının vefatından sonra İstanbul’dan Konya’ya dönen Hasan Dede, Mevlâna Dergâhı’nda duacılık hizmetinde iken Hacı Mehmed Çelebi’den (post. 1199-1230/1785-1815) de hilâfet alarak onun tarafından ser-tarîk olarak atanmış, bu arada 6 ay kadar Karaman şeyhliğinde bulunmuştur.

1234/1819 sonlarına kadar ser-tariklik görevini sürdüren Hasan Emir Dede, hem 8 yaşında çeşibilik makamına getirilen Mehmed Said Hemdem Çelebi’nin (post. 1230-1275/1815-1859) manevî terbiyesini üstlenmiş, hem de târikatın işlerini idare etmiş ve 1234/1818-19 yılında Çelebi’ye hilâfetnâme vermiştir.

Hasan Emir Dede 17 Safer 1235 (5.12.1819) tarihinde iş takibi için İstanbul’a gitmiş, Beşiktaş Mevlevihanesi’nde misafir iken vefat etmiş ve oradaki mevlevihaneye defnedilmiştir.ⁱⁱⁱ “Hızıroğlu” lakabıyla anılmış (Mazıoğlu, 1987, s. 219).

Hasan Emir Dede’den geriye iki genç oğlan (Mehmed Nesib ve Hüseyin Hasib) ile adlarını bilemediğimiz üç küçük çocuk kalmıştır (Rıfat, ty., ss. 167-169; Kaya ve Küçük, 2011, s. 377).

Büyük oğlu Mehmed Nesib Efendi (d. 1214/1799-1800), Hacı Mehmed Çelebi zamanında çilesini tamamlamış, Hemdem Çelebi tarafından da genç yaşta Dergâh’ın aşçıbaşılığı görevine getirilmiş ve kendisine hilâfetnâme verilmiştir. Sonraları, Damadı Mehmed Fehmi Dede’nin vefatı üzerine ser-tariklik görevini de üstlenmiş olan Nesib Dede, 4 Cemâziye’l-evvel 1286 (12.8.1869) tarihinde vefat etmiştir.

1218/1803-1804 doğumlu olan Hasib Dede ise Mevlâna Dergâhında neyzen başı olarak görev yapmış ve 1287/1870 yılında vefat etmiştir (Uzluk, 1957, ss. 71-73).

Veled Çelebi *Silsile-nâme*’sine göre Nesib Dede, Hemdem Çelebi’nin hemşiresi Rukiye Hanım’la evlenmiş, ondan Abdülvacid^{iv}, Ziyâeddin ve Burhâneddin isimli çocukları olmuştur (Çelebi,

ty., s. 15^v). Bu kaynakta Abdülvacid Çelebi’nin Halep şeyhi olduğu ve Burhaneddin Efendi’nin neslinin devam etmediği kayıtlıdır. Aynı kayıtlara göre Nesib Dede’den sonra aşçıbaşılık görevini oğlu Ziyâeddin Dede, ondan sonra da onun oğlu Salâhaddin Dede üstlenmiştir.

Ahmed Remzi Efendi’nin matbu Divan’ında da^{vi} (Mazıoğlu, 1987, ss. 244-245) son dönemde Dergâh’taki aşçıbaşılık görevini birkaç nesil üstlenen bu aile hakkında bazı bilgiler bulunmaktadır.

Buna göre Ziya Çelebi 1315/1897 tarihinde vefat edince yerine oğlu Salâhaddin Dede aşçıbaşı olmuş,^{vii} Salâhaddin Efendi de 1326/1909 yılında vefat edince Abdülhalim Çelebi tarafından bu göreve, genç yaştaki oğlu Nizâmeddin Dede getirilmiştir.^{viii}

Ahmed Remzi Efendi, onun sakal bırakarak göreve gelişini şu tarih manzumesiyle kutlamıştır:

*Hamd lillah canlara bâri tesellî-bahş olur
Hak muvaffak etti bir mahdum-i pâk-i erşede
Sohbet-i nâ-cins ü nâ-dânîden Allah saklayıp
Cedd-i a’lâsı gibi bir ârif-i kâmil ede
Lihye saldı yirmi üç yaşında ser-tabbâhdır
Olmasın gülzâr-ı eyyâm-ı safâsı ber-zede
Yazdı dervîşâna takdim etti olsun yâdigâr
İki târîh-i mücevher Remzi-i mihnet-zede
Dergeh-i vâlâ-yı Pîr’e işte ser-tabbâh olup
Rîş-i pâkin pek mübârekdir Nizâmeddîn Dede^{ix}*

1326 (1909) Konya

Nizameddin Efendi’nin hayatı hakkında geniş malûmatımız yoktur. 1326/1909 yılında, 23 yaşında aşçıbaşı olduğuna göre doğum tarihi 1303/1885-86 olmalıdır ve tekkeler kapandığında vazifesi başında olduğuna göre 17 yıl aşçıbaşılık yapmıştır. Veled Çelebi’nin 1912 tarihli listesinde Nizâmeddin Çelebi, Meram Zâviyesi şeyhi olarak yer almaktadır (Şafak, 2007, ss. 341-346). Onun, Birinci Dünya Savaşı’nda Suriye cephesine giden Gönüllü Mevlevi Taburu’nda bulunduğu ve o tarihlerde aşçıbaşı olduğu biliniyor (Köstüklü, 2005, s. 83).

Mevlâna Dergâhının doğu yönünde iç ihata duvarının bitişiğindeki Ahmed Eflâkî'nin mezar taşının bulunduğu mahalde, Topbaş Hoca'nın evi diye bilinen yerde ikamet ettiğini Konyalı merhum Sefa Odabaşı Bey bize söylemişti. Şahabettin Bey de Çelebi Konağı'na yakın oturduğunu belirtiyor (Uzluç, 1957, s. 59).

Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi'ndeki 28.10.1925 tarihli bir belgede "kapatılan Mevlâna Dergâhı aşçıbaşısı Nizameddin Efendi'ye uygun bir vazife olmadığı" bildirilmektedir. Onun, bu tarihten sonra ne iş yaptığını, geçimini nasıl sağladığını bilmiyoruz. Aile, 1934'te kanun gereği "Kutluç" soyadını almıştır (Uzluç, 1957, s. 149).

Onun, Selçuk Üniversitesi Kütüphanesi, Uzluç Arşivi'nde bulunan ve Feridun Nâfiz Uzluç'a hitaben yazılmış olan 15.11.1951 tarihli mektubunda emekliliği hususunda ilgili makamlara müracaatta bulunduğundan bahsetmektedir.

Nizâmeddin Efendi'nin aynı arşivde bulunan ve tarafımızdan kısmen yayınlanmış olan "Mevlevî Matbah-ı Şerif Terbiyesi" adlı bir risalesi vardır.^x

Risâlenin içinde Mevlevilikte geçirdiği 50 yıllık tecrübeden söz ettiğine göre onu 1950'lerde yazmış olmalıdır. Matbah-ı şerifteki 18 çeşit hizmeti ve çile âdabını, özet olarak ihtiva eden bu risâlenin cümlelerindeki aksaklıklar ve üslûp, onun bir eser olarak tasarlanmadığını, birisinin (muhtemelen F. Nâfiz Bey'in) isteği üzerine, tecrübelerini aktarmak amacıyla kaleme alındığını göstermektedir.

Nizâmeddin Efendi, Mevlâna Dergâhı postnişini Abdülvâhid Çelebi'nin (öl.1325/1907) kızlarından Şehrûban (Şehrbânû) Hanım'la evlenmiş; ondan Salâhaddin ve Celîle isimli iki çocuğu olmuştur. Oğlu Salâhaddin Kutluç, Halep Mevlevihanesi şeyhlerinden Sadeddin Çelebi'nin^{xi} kızı Nûzhet Hanım'la evlenmiş ve ondan Nur (Erden), Gevher (Kutluç) ve Nizâmeddin Ali (Kutluç) isimli çocukları olmuştur. Kızı Celîle Hanım ise Ali Celâl Kutluç ile evlenmiş ve ondan Yenal

(Kutluç), Melike (Tarı), Melek (Tarı) dünyaya gelmiştir. Milliyet Gazetesi arşivine göre Nizameddin Çelebi (Kutluç), Adapazarı'nda 10.11.1957 tarihinde; oğlu, Ankara PTT Başmüdürlük uzmanlarından Salâhaddin Kutluç ise 22.2.1969 tarihinde vefat etmiştir.^{xii}

Kaynakça

- Bakırcı, N. (2005). *Mevlevî Mezar Taşları*. İstanbul: Rumî Yayınları.
- Çelebi, A. H. (2006). *Mevlâna ve Mevlevilik*. İstanbul: Hece Yayınları.
- Çelebi, V. (ty.). *Silsile-nâme*. Selçuk Üniversitesi Kütüphanesi, Uzluç Arşivi, Yazma No: 131.
- Duru, M. C. (2011). *Aşka Allah'a ve Akla Tarihi Simalardan Mevlevî*. İstanbul: Destek Yayınevi.
- Gölpınarlı, A. (1971). *Konya Mevlâna Müzesi Yazmaları*. Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- Gölpınarlı, A. (1983). *Mevlâna'dan Sonra Mevlevilik*. İstanbul: İnkılap ve Aka Kitabevi.
- İzbudak, V. Ç. (2009). *Tekke'den Meclis'e Sıra Dışı Bir Çelebi'nin Anıları*. İstanbul: Timaş Yayınları.
- Kaya, B. A., ve Küçük, S. (2011). *Defter-i Dervişân*. İstanbul: Zeytinburnu Belediyesi Kültür Yayınları.
- Koşay, H. Z. (1927). Mevlevilikte Matbah Terbiyesi. *Türk Yurdu*, V(27), 280-286.
- Köstüklü, N. (2005). *Vatan Savunmasında Mevlevîhaneler*. Konya: Çizgi Kitabevi.
- Küçük, S. (2003). *Mevlevîliğin Son Yüzyılı*. İstanbul: Vefa Yayınları.
- Mazıoğlu, H. (1987). *Ahmet Remzi Akyürek ve Şiirleri*. Ankara: Sevinç Matbaası.
- Rıfat, M. (ty.). *Mecma-ı uşşâk*. Selçuk Üniversitesi Kütüphanesi., Uzluç Arşivi, Yazma No: 37.
- Şafak, Y. (2006). Mevlâna Dergâhı'nın Son Görevlileri. *Yeni İpek Yolu*, (226), 51-53.
- Şafak, Y. (2007). Veled Çelebi'nin Menâkıb'ına Göre 1912'de Faal Olan Mevlevîhaneler ve Şeyhleri. *Sanat Tarihi Araştırmaları – Prof. Dr. Haşim Karpuz Armağanı*, 341-346.
- Şafak, Y. (2009). 150. Vuslat Yıldönümünde Mehmed Said Hemdem Çelebi. *Yüzakı*, (51), s.18-21.
- Uzluç, Ş. (1957). *Mevlevilikte Resim Resimde Mevleviler*. Ankara: İş Bankası Kültür Yayınları.

Notlar

ⁱ Türkiye’de tarikatlar kapatılınca Halep Mevlevîhanesi, 1944 yılına kadar merkez olarak faaliyetini sürdürmüştü.

ⁱⁱ Bu kaynakta, Hüseyin Efendi’nin 20 yıl kadar aşçıbaşılık yaptığı yazılıdır. Ayrıca, Hasan Emir Dede’den başka, Bektâşî lâkaplı Derviş Mustafa isimli bir oğlundan ve Kurşuncu Derviş Ali Dede’nin eşi olan bir kızından söz edilmektedir.

ⁱⁱⁱ Bu tarihten itibaren Hemdem Çelebi, önce Hasan Emir Dede’den, sonra Seyyid Şâh-ı Hindî’den hilâfet almış olan Konyalı Süleyman Türâbî Efendi’ye bağlanmış, 1240/1824-25 senesine kadar onun manevi terbiyesinde kalmıştır. Süleyman Efendi, bu tarihten sonra kendi isteğiyle Kayseri Mevlevîhanesi şeyhliğine atanmış ve orada 1251/1835-36 tarihinde vefat ederek türbeye defnedilmiştir (Şafak, 2009, ss. 18-21).

^{iv} Adı, mezar taşında ve bir kayıta Hüseyin Vâcid olarak geçmektedir (Gölpınarlı, 1971, s. 227).

^v Burada Abdülvâcid Çelebi’nin Halep şeyhi olduğu ve Burhaneddin Efendi’nin neslinin devam etmediği kayıtlıdır.

^{vi} Remzi Efendi, Seyyid Nesib Dede hakkında “Yêd eder irfânını hâlâ anın pîr ü civan”; “Ziyâeddin Efendi hakkında, “Ol makâma geldi gösterdi rusûm u kâide”; Salâhaddin Dede hakkında, “Meclis-ârâ nükte-pîrâ ehl-i dil bir zât idi” demektedir (Mazıoğlu, 1987, ss. 244-245)

^{vii} Veled Çelebi *Silsile-nâme*’sine göre Ziya Çelebi’nin diğer çocukları Nâzım Çelebi, Mutahhara ve Âbide Hanımlardır. Salâhaddin Çelebi’nin bir de Münire isimli kızı olduğu biliniyor. Münire Hanım, Mevlâna Dergâhı son postnişinlerinden Âmil Çelebi’nin oğlu Fuad Keymen’in eşi idi. (28.1.1957 tarihli Milliyet Gazetesi’nde vefat ilanı vardır.)

^{viii} Adı geçen zatlardan, Konya Mevlâna Dergâhı hazîresinde medfun olanlar ve kabir taşlarında yazılı tarihler şöyledir: Ser-tarîk Mehmed Fehmi Dede (28 Receb 1280: 8.1.1864), Nesib Dede (4 Cemâziye’l-evvel 1286: 12.8.1869), Hasib Dede (18 Şevval 1287: 11.1.1871), Hüseyin Vâcid Çelebi (10 Şaban 1313:6.1.1896), Hasan Ziyâ Çelebi (13 Cemâziye’l-evvel 1315: 10.10.1897) , Salâhaddin Çelebi (21 Zilhicce 1326: 14.1.1909) (Bakırcı, 2005, ss. 45,48, 49, 68, 69, 76).

^{ix} Bugünkü dille ifadesi şöyledir: “Allah’a hamdolsun ki Ziyâeddin Efendi’nin geride olgun, temiz bir evlat bırakması, (vefatı dolayısıyla) canlar için bir teselli oldu. Allah (onu) bilgisiz, uygunsuz kimselerin arkadaşlığından korusun; en büyük dedesi (Hz. Mevlana) gibi kâmil bir ârif eylesin. Ser-tabbâh (Nizâmeddin Efendi) 23 yaşında olup sakal bıraktı; safâ günlerinin gülbahçesi solmasın. Sıkıntılar görmüş olan Remzî, dervişlere yâdigâr olsun diye (noktalı harflerden) iki mücevher tarih yazdı. Ey Nizâmeddin Dede! Hz.Pîr’in yüce Dergâhı’na ser-tabbâh olup (bıraktığın) sakal pek mübarektir. ”

^x Risalenin kapağında yazarın adı “Ser-tabbâh-ı Dergâh-ı Muallâ Mustafa Nizâmeddin” şeklinde geçmektedir. (Merhaba Gzt., 12.4.2006 tarihli nüshasında *Akademik Sayfalar*, C. 6, S. 13, s. 133-135.)

^{xi} Sadeddin Çelebi, Halep Mevlevî şeyhi Vâcid Çelebi’nin oğlu, M. Nesib Dede’nin torunudur. Mevlâna Dergâhı’nın son vakıf kâtibidir (Çelebi, ty., s. 15; Küçük, 2003, ss. 201-202; Şafak, 2006, ss. 51-53).

^{xii} Nizameddin Efendi’nin ailesiyle ilgili olan bu bilgiler, Uzluk Arşivi’ndeki muhtelif evraklardan ve Cumhuriyet Gazetesi’nin 7.12.1956 tarihli nüshasıyla, Milliyet Gazetesi’nin 12.11.1957, 26.12.1969, 30.1.1970 tarihli nüshalarından alınmıştır.